

SITUACIO DE LA PARALISI CEREBRAL A LES ILLES

¿Què és la paràlisi cerebral?

Explicarem breument què és, per poder-la diferenciar de les altres deficiències.

La paràlisi cerebral és produïda per una lesió a l'encèfal, ocasionada durant la gestació, en el part o bé al llarg dels dos primers anys de vida, i que té com a conseqüència una motricitat desorganitzada, sense control i amb una greu falta de coordinació deguda a una alteració dels patrons normals de moviment. A nivell intel·lectual, poden conservar-se totalment o parcialment les seves facultats.

Els trastorns motrius abans anomenats poden afectar totalment o parcialment l'individu, entorpint-ne la locomoció, prensió, o qualsevol activitat voluntària, però també, en molts de casos, afecten els músculs que intervenen en la fonació, la deglució, en els moviments respiratoris així com en els oculars. Com a conseqüència de tot això, les activitats d'aprenentatge venen dificultades des del moment de néixer.

Segons les característiques específiques de la lesió, i també tenint en compte la part del cos que es trobi afectada, els paralítics cerebrals reben diferents denominacions.

Situació actual a les Illes:

Passem ara a parlar una mica de la situació actual a les Illes. Fins fa molt poc, el terme paràlisi cerebral era completament ignorat pels estaments oficials, com quadre clínic específic i amb unes necessitats concretes a cobrir i, per tant, estava absent de les llistes de pressupostos d'assistència sanitària i educativa.

A l'any 1.967, l'Institut Nacional de Previsió tenia registrats a les Illes el nombre de 360 P.C. (paralítics cerebrals) oligofrènics, és a dir, els que rebien de la Seguretat Social l'ajuda de les 1.500 Ptes.

Naturalment, aquestes dades són incompletes per diferents motius:

1er.- No tots els P.C. estan afiliats a la Seguretat Social.

2^{on}.- Molts de P.C. tenen un coeficient intel·lectual superior a 50 i no poden, per tant, rebre l'ajuda com a subnormals psíquics.

3er.- Amés, s'ha de tenir en compte que varen ésser puntuats amb tests standards, igual que qualsevol altre tipus de deficiència. Tenint en compte que aquests tests tenen un component verbal (articulatori) i manipulatiu molt elevat, i a causa de les dificultats que els P.C. tenen motriument, tant en l'articulació com en la manipulació no és estrany que molts fossin diagnosticats com a P.C. oligofrènics.

Fins ara no s'ha fet mai un estudi oficial, seriós i complet a nivell nacional, com tampoc no ha estat prevista a nivell ofi-

cial la assistència pedagògica i rehabilitadora necessària per a aquests nins. Totes les iniciatives en aquest sentit, portades a terme fins avui, es deuen a la iniciativa privada, representada per associacions de pares que, amb molt poca ajuda oficial, han emprès la creació de centres adequats.

En l'actualitat, molts d'aquests nins P.C. assisteixen a escoles pensades per a altres tipus de deficients, on reben una escolarització molt per davall de les seves possibilitats d'aprenentatge, al mateix temps que els manquen activitats especials encara des a la seva rehabilitació motriu.

¿Amb què contam avui?

En aquests moments, hi ha dos centres, tots dos a Ciutat.

Un és "Mater Misericordiae" que té també altres tipus de deficients, amb tres unitats dedicades a P.C. i trastorns psicomotrius. Serveis que ofereix: Pedagogia Terapèutica, Psicomotricitat. Gabinet Psicològic. Teràpia Ocupacional. Pretallers. Servei Mèdic. L'altre és l'escola "Pinyol Vermell", específicament per a P.C., i depenent de l'Associació de Pares de Paralítics Cerebrals ASPACE.

Aquest centre té tres unitats amb nins de tres a nou anys. A més, té un servei per a nins de 0-3 anys, on són admesos tot tipus de retards psicomotors, i que té com a principal objectiu l'orientació dels pares encarada a una rehabilitació familiar des dels primers anys de vida, per a l'infant afectat.

Serveis que ofereix: Escolaritat. Fisioteràpia. Logopèdia. Teràpia Ocupacional. Psicomotricitat. Assessorament Psicològic. Serveis Mèdics.

¿Què és el que manca?

No cal dir que aquests dos centres no cobreixen les necessitats de les Illes. Manquen centres comarcals que permetin al nín una escolarització sense necessitat d'ésser internat i, per tant, sense necessitat d'abandonar ni el seu medi social ni el familiar.

Manquen centres que donin assistència als nins greument afectats.

També estan desatesos els adolescents i adults. Hi ha una manca de tallers i residències especials per a paralítics cerebrals.

Cal remarcar la situació en què es troben molts P.C. adults que, per no tenir família o haver estat desatesos, han estat internats a institucions benèfiques, i a causa de les marcades deformacions físiques que molts d'ells presenten, per no haver estat tractades a temps, molts són internats als Manicomis.

A nivell sanitari, hi ha un absolut abandonament tant en el que fa referència al diagnòstic i tractament precoç, com a la prevenció.